

СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Сидоренко О.В.

студент;

Терещенко Е.Ю.

кандидат економічних наук,

Київський національний торговельно-економічний університет

НАПРЯМИ ДЕРЖАВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ У СФЕРІ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ

Соціальна політика у сфері зайнятості є досить вагомим елементом діяльності держави щодо захисту різних категорій населення. Головною метою соціальної політики є виявлення та дослідження проблем зайнятості населення, пошук можливих варіантів їх вирішення, здійснення соціальної допомоги безробітним – тим, хто не може конкурувати на ринку праці. Соціальна політика – це план чи дія урядових чи інституційних установ, що спрямовані на вдосконалення або реформування суспільства [1].

Реалізуючи цю політику, держава повинна виконувати роль стабілізуючого чинника, який не дасть можливості безробіттю перевищити допустимі значення, а саме – природній його рівень. Бо, як відомо, основною умовою ефективного функціонування ринку праці є баланс між попитом та пропозицією робочої сили. Основна проблема в соціальній політиці – перерозподіл доходів з метою їх вирівнювання. Визначення основних напрямів та принципів соціальної політики базується на основі положень, закладеними в Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», що створена на основі міжнародних норм та принципів соціальної відповідальності.

Держава здійснює регулювання сфери зайнятості як безпосередньо, так і опосередковано за допомогою визначених механізмів: економічні (надання кредитів, пільг, дотацій); адміністративні (регламентація робочого часу, визначення

пенсійного віку), ідеологічні (сприяння формуванню певної суспільної думки) [2]. В основі реалізації політики у сфері зайнятості є розпорядження Кабінету міністрів України № 1396-р від 24 грудня 2019 року «Основні напрями реалізації державної політики у сфері зайнятості населення та стимулювання створення нових робочих місць на період до 2022 року» за наступними напрямками:

- стимулювання розвитку підприємництва та самозайнятості;
- реформування державної служби зайнятості з метою впровадження інновацій в надання послуг на ринку праці;
- забезпечення ефективності державної політики у напрямі трудової міграції населення;
- забезпечення створення та підтримки належних умов праці та сприяння виходу «з тіні» відносин у сфері зайнятості населення;
- сприяння розвитку інклюзивного ринку праці [3].

На сьогоднішній день передбачені державні гарантії щодо проблем безробіття та працевлаштування населення. Але в умовах ринкової економіки не слід перебільшувати роль державних соціальних програм. Розширення фондів споживання знижує стимулюючу роль доходів, тому що з системи засобів забезпечення життєдіяльності населення випадають важливі суспільні блага, які можна було б придбати за гроші. Таким чином економіка країни недоотримує значну кількість коштів, які можна було б залучити у виробничі чи соціальні програми в подальшому.

Державна система соціального захисту у сфері зайнятості повинна носити цільовий характер та діяти щодо конкретних ситуацій. Пріоритетність вирішення соціальних завдань повинна впливати з об'єктивної необхідності сталого розвитку не тільки ринку праці, а й економіки держави в цілому. Висока частка зайнятості населення сприятиме зміцненню макроекономічних показників держави та створення умов для оптимальної інтеграції до світового економічного простору. Враховуючи наявні перспективи, необхідно трансформувати функції держави в управлінні розвитком політики зайнятості. Тобто, еволюція методів державного регулювання зайнятості населення повинна відбуватись у напрямі підвищення їх гнучкості та шляхом заміни регламентуючих заходів не суто стимулюючі, що дозволить підвищити рівень мотивації в пошуку

роботи та безпосередньої участі населення у суспільному виробництві.

Список використаних джерел:

1. Розпорядження Кабінету міністрів України «Про затвердження основних напрямів реалізації державної політики у сфері зайнятості населення та стимулювання створення нових робочих місць на період до 2022 року» від 24 грудня 2019 р. № 1396-р.

2. Загвойська О. В. Основні механізми державного регулювання зайнятості сільського населення [Електронний ресурс] / О. В. Загвойська. – Режим доступу: <http://academy.gov.ua/ej/ej2/txts/soc/05zovzsn.pdf>.

3. Соціальна політика [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Соціальна_політика